

Шта каже Библија о Мухаммеду?

[Српски – Serbian – صربي]

Ахмед Дидат

Превод: Фејзо Радончић

2014 - 1435

IslamHouse.com

﴿ ماذا يقول الكتاب المقدس عن

محمد صلى الله عليه وسلم؟ ﴾

« باللغة الصربية »

أحمد ديدات

ترجمة:

فيزو رادونشيش

2014 - 1435

IslamHouse.com

Шта каже Библија о Мухаммеду

Узвишени Бог је казао:

Кажите ви Мени: шта ће бити са вама ако је Кур'ан од Аллаха, а ви у њега нећете да верујете, и ако је један од синова Израилових посведочио да је Кур'ан од Аллаха као што су то Књиге пре њега.
(Кур'ан, поглавље Ел- Ахкаф, 46:10)

Тема овог предавања „Шта Библија каже о Мухаммеду“, мир над њим, биће без сумње изненађење за многе од вас ради тога што је предавач муслиман. Како је дошло до тога да муслиман тумачи пророчанства из јеврејских и хришћанских светих књига? Као младић, пре тридесет година, одслушао сам религиозна предавања хришћанског теолога, извесног свештеника Хитена, у „Краљевском позоришту“ Дурбан у Јужној Африци.

Папа или Кисинџер?

Овај часни господин је тумачио библијска пророчанства. Трудио се да докаже да је хришћанска Библија предсказала настајање Совјетске Русије и задње дане овог света. У одређеним поставкама је отишао тако далеко, да је доказао да његова Света Књига, у својим предсказивањима није изоставила чак ни Папу. Он је енергично и нашироко говорио, да

би уверио своје слушаоце, да је „Звер 666“, споменута у Књизи Откровљења – последња књига Новог завета – био Папа¹, који је Христов представник на Земљи. Нама муслиманима не приличи да улазимо у сукоб између римокатолика и протестаната. Узгред речено, последње хришћанско откриће хришћанске Библије, за „Звер 666“, је др. Хенри Кисинџер².

Хришћански предавачи су довитљиви и неуморни у њиховим напорима да докажу своје тврдње. Предавања свештеника Хитена су ме навела да се запитам; ако Библија предсказује толико ствари – не искључујући чак ни Папу и Израел – онда мора да је нешто казано и о највећем добротвору човечанства³ часном Посланику Мухаммеду, мир над њим. Као младић кренуо сам у потрази за одговором. Сретао сам свештенике, једне за другим, присуствовао сам њиховим предавањима и прочитао све до чега сам могао да дођем, везано за област библијских предсказања. Вечерас ћу вам говорити о једном дијалогу са свештеником Холандске реформисане цркве.

---

¹ Папа Јован Павле (Карол Војтило), 2014. године проглашен свецем од стране Ватикана.

² Хенри Кисинџер - амерички политичар, био је државни секретар, један од најутицајнијих политичара 20. века, пореклом јевреј. И данас је познат његов утицај на америчку владу и светске догађаје. Члан је организације познате као Трилетерална комисија. (оп. рецез.)

Срећно тринаест

Био сам позван у Трансваал да одржим предавање поводом једне свечаности. Знајући да је у тој покрајини Републике распрострањен језик Африканера, па чак и у мом народу, осећао сам да требам бар површно овладати овим језиком, како би се међу овим људима, бар мало, осећао као „код куће“. Отворио сам телефонски именик и почео да зovem цркве у којима се користи језик Африканера. Назначио бих свештеницима свој интерес за дијалог са њима, али су сви одбили моју молбу са „уверљивим“ оправдањем. Доминее Ван Хеерден је пристао да се сретнемо у његовој кући, у суботу после подне, на дан мог одласка у Трансваал. Дочекао ме је пријатељски на својој тераси. Казао је да би волео, ако немам ништа против, да нам се у дискусији придружи његов седамдесетогодишњи таст, који је из Фри Стејта. Нисам имао ништа против тога. Нас тројица смо се сместили у Доминеовој библиотеци.

Зашто ништа?

Поставио сам питање:

„Шта каже Библија о Мухаммеду“?

Без оклевања је одговорио:

„Ништа“

Питао сам:

„Зашто ништа? У складу са вашим тумачењем, Библија има толико тога да каже о настанку Совјетске Русије, и о предзнацима Судњег дана, па чак и о Римо-католичком Папи“?

Рекао је:

„Да, али о Мухаммеду у њој нема ништа!“

Питао сам поново:

„Зашто ништа? Сигурно овај човек Мухаммед, који је одговоран за стварање друштва, распрострањеног широм света и које сачињавају милиони верника, који на основу његовог ауторитета верују у:

- Чудотворно рођење Исуса
- Да је Исус Месија⁴, Божији Посланик
- Да је оживљавао мртве Божијом дозволом, и да је лечио оне који су рођени слепи, као и губавце, и све то са Божијом вољом.

Сигурно ова Књига мора нешто да каже о овом великом вођи, који тако лепо говори о Исусу и његовој мајци Марији⁵“

---

⁴ Реч Месаја потиче од арапског и хебрејског глагола „месаха“ што у преводу значи: трљати, помазати, масирати. Док религијско значење ове речи је „Онај који је помилован“, јер свештеници и краљеви су помиловани постављањем на повереним положајима.

⁵ Жена коју Кур'ан наводи као мајку посланика Исуса. Она је најпоштованија жена у исламу. Једина жена именована споменутом у Кур'ану, у којем постоји поглавље названо по њој, 19., поглавље Кур'ана . Посланик је споменуо као једну од четири најбоље жене на свету и које ће прве ући у Рај. Ислам,

Стари човек, свештеников таст, је одговорио:
„Сине мој, читао сам Библију последњих педесет година, и да у њој има помена о Мухаммеду, ја бих то знао.“

Нико по имену!

Желео сам да сазнам више: „Зар нема, по вама, на стотине пророчанства везаних за појаву Исуса, споменутих у Старом завету?“ Свештеник је ускликнуо: „Не на стотине, него на хиљаде!“

Рекох: „Немам намеру да се расправљам са вама око „хиљаду и једно“ пророчанство споменуто у Старом завету, везано за долазак Исуса, мир над њим, јер Исуса признаје и прихвата цео муслимански свет без сведочења и једног библијског пророчанства. Ми муслимани, ми смо прихватили Исуса „без компромиса“ тј., само на основу Мухаммедовог, мир над њим, ауторитета. А данас у свету има више од милијарду Мухаммедових, мир над њим, следбеника, који воле, поштују, и признају овог великог Божијег посланика- Исуса Христа- без потребе да их хришћани у то убеђују библијским доказима. Између „хиљаду“ пророчанстава о којима говоримо, можете

међутим, пориче божанственост Мерије и Исуса, као и тврдњу да је Иса син Божји. Они јесу одабрани људи, а само се Бог, узвишени Створитељ обожава, и Његово властито узвишено име је Аллах. (оп. рецез.)

ли ми рећи само једно у којем је Исус споменут по свом имену? Термин Месија, преведен као Крист, није име него назив⁶. Постоји ли и једно пророчанство које каже да ће Месајаино име бити Исус; да ће име његове мајке бити Марија; да ће се родити у време владавине краља Херода, итд.? Не! Нема таквих детаља! Па како онда закључујете да се оних хиљаду пророчанстава односе на Исуса?!“

Шта је пророчанство?

Свештеник је одговорио: „Видите, пророчанство су речи-слике нечега што ће се десити у будућности. Када се та ствар стварно појави, ми видимо у овим пророчанствима, остварење онога што је предсказано у прошлости.“

Рекао сам: „Оно што ви у ствари радите је да резимирате, закључујете и састављате два и два.“

Одговорио је: „Да.“

Рекао сам: „Ако је вама задатак да хиљаду пророчанстава оправдате тврдњом о исправности и оригиналности Исуса, мир над њим, зашто ми не бисмо применили исти приступ и за Мухаммеда⁷, мир над њим?“

---

⁶ Месаја, преведено као Крист не значи бог. Реч Кристос је грчког порекла и значи помиловани. У Библији (Изајаја, 45:1) је чак незнанобожац Киру назван Крист.

⁷ Мухаммед је споменут у Библији, по имену, у песми Соломона 5:6. Хебрејска реч у песми кориштена је

Свештеник се сложио са тим да је то фер предлог и разуман начин приступања проблему. Замолио сам га да отвори Библију, Поновљени закон, поглавље 18., стих 18., што је он и урадио. Изговорио сам напамет овај стих на језику Африканера, језику владајуће класе Јужне Африке.

У преводу овог стиха : **„Послаћу им пророка између њихове браће, као што си ти. Ставићу Своје речи у његова уста, да им каже све што им заповедим.“** (Поновљени закон 18:18.)

Веровесник сличан Мојсију, мир над њим.

Након рецитовања овог стиха на африканском језику, извинуо сам се због мог несигурног нагласка. Свештеник ме је уверавао да сам то урадио добро. Питао сам: „На кога се ово пророчанство односи“? Без имало оклевања, одговорио је: „На Исуса“!

Питао сам: „Зашто Исус – његово име овде није споменуто?“ Свештеник на то одговара: „Пошто су пророчанства речи-слике нечега што ће се десити у будућности, ми сматрамо да га речи овог стиха адекватно описују. Видите, најважније речи овог

Мухаммудим. Задња слова ИМ је множина и значи уважавање и поштовање. Без додатка Им име би било Махаммуд, превеена као „ потпуно привлачан“ или у другој верзији Библије „Хваљени тј. достојан хвале“ – Мухаммед.

пророчанства су: „Ликом на тебе“ - као што си ти - тј. као Мојсије, а Исус је као Мојсије“.

Ја рекох: „На који начин је Исус био сличан Мојсију?“ Одговор је гласио: „На првом месту, Мојсије је био Јевреј, и Исус је био, такође, Јевреј; друго, Мојсије је био пророк, а Исус је такође, био, пророк, и због тога је Исус, мир над њим, сличан Мојсију, мир над њим, тачно онако како је Бог објавио Мојсију. Упитах: „Да ли има још нека друга сличност између Мојсија и Исуса, мир над њима?“ Свештеник рече да се не може сетити ни једне друге сличности.

Одговорио сам: „Ако су ово једина два критеријума за кандидата за ово пророчанство у Библији, у „Поновљеном закону 18:18“, онда у том случају тај критеријум испуњавају и следеће личности из Библије а које су дошле након Мојсија, као што су: Самуел, Изакија, Езакија, Данијел, Малахија, Јован Крститељ... јер су сви они били јевреји и пророци. Зашто се то пророчанство не би односило на једног од ових пророка, и зашто се мора односити само на Исуса“? Зашто од једног правимо рибу, а од другог птицу“? Свештеник није имао одговора.

Наставио сам: „видите, моји закључци су да је Исус најмање сличан Мојсију, а ако грешим, волео бих да ме исправите“.

Три разлике

Рекох „Као прво Исус није сличан Мојсију, зато што је, према вама, Исус „Бог“, а Мојсије није Бог, да ли је то тачно“? Одговорио је: „Да“.

Рекао сам: „И због тога Исус није сличан Мојсију“!

Друго: према вама – „Исус је умро за откуп људских грехова“, а Мојсије није морао да умре ради грехова света. Да ли је то истина?“ Поново је рекао „Да“. Рекао сам: „И због тога Исус није сличан Мојсију“, мир над њима.

Треће: „Према вама – Исус је отишао у Пакао на три дана“, а Мојсије није морао да оде тамо. Да ли је ово тачно?“ Одговорио је невољно; „Да“.

„И због тога Исус није сличан Мојсију“, рекох. „Али свештениче, ово нису прави докази истине, јасне истине; ово су неке чињенице које и деца могу да наведу. Поразговарајмо о нечему веома једноставном, веома лаганом. Рецимо нешто што и мала деца, ако би били саучесници дискусије, не би имала проблема да схвате.“ Свештеник је био задовољан предлогом.

Отац и мајка

Навео сам следеће:

1. „Мојсије је имао оца и мајку, Мухаммед, такође, има оца и мајку. Док је Исус имао само мајку,

а не и оца човека. Да ли је то тачно?“ Рекао је: „Да“. Рекох: „Због тога Исус није као Мојсије, али је Мухаммед као Мојсије.“

2. Мојсије и Мухаммед су се родили на нормалан, природан начин, тј. из физикалне везе између човека и жене, док је Исус, мир над њим, створен посебним чудом. Подсећам вас на оно што је речено у Новом Завету:

Али пре него се заједно настанише, показала се да је зачала по Духу Светоме. (Јеванђељу по Метеји, 1:18)

А Лука нам у Новом завету каже да када су јој лепе вести, о рођењу сина, најављење, Марија је упитала:

Како ће то бити- рече Марија анђелу- **јер се ја не састајем са мужем? Дух свети сићи ће на те** – одговорио је Анђеоло- **Сила Свевишњег засениће те.** (Лука, 1:34, 35).

Часни Кур'ан потврђује Исусово рођење племенитијим и узвишенијим речима. У одговору на Маријино логично питање:

„О мој Господару, како ћу имати дете, кад ме ни један мушкарац није додирнуо?“ – „Ето тако“, рече – Аллах ствара шта Он хоће. Када нешто одлучи, Он само рекне: „Буди“- и оно буде.⁸

---

⁸ Молимо отворите Часни Куран, поглавље Трпеза, стих 42., и поглавље Мерјем (Марија) стих 16, где се говори о Исусовом рођењу, прочитајте наведене пасусе и увидећете колико висок положај имају Исус и његова мајка у исламу.

(Кур'ан, поглавље Имранова породица, 47.)

Богу није неопходно да посије семе у човеку нити у животињи. Он то само пожели и то постане стварност. Ово је схватање код муслимана везано за Исусово рођење. (И када сам упоредио кур'анску и библијску верзију Исусовог рођења челнику Библијског удружења у нашем највећем граду, и када сам га упитао: „Коју би верзију волео да да својој ћерци?“ невољно је одговорио: „Кур'анску“.

„Да скратим“, рекох свештенику, „Да ли је тачно да се Исус родио чудотворно, насупротив природном рођењу Мојсија и Мухаммеда?“ Одговорио је: „Да“.

А ја сам рекао: „И због тога Исус није сличан Мојсију, него је Мухаммед сличан Мојсију.“ Јер Бог каже у Поновљеним законима 18:18., „Као што си ти“ тј. сличан теби Мојсије.

Брачне везе

„Мојсије и Мухаммед су били ожењени, и имали су децу, док је Исус остао неожењен целог живота и није има деце. Да ли је ово тачно?“ Свештеник је одговорио: „Да“, „И због тога Исус није сличан Мојсију, него је Мухаммед сличан Мојсију, мир над њим,“ рекох.

Исус није био прихваћен од стране свога народа

„Мојсије и Мухаммед су били посланици, као што су били и краљеви. Под послаником се сматра човек који добије Божанску објаву, као упуту људима, а он ту упуту преноси другим Божијим створењима, онако како му је објављено без икаквог додавања или одузимања. Краљ има моћ да остави у животу или осуди на смрт своје поданике. Небитно да ли особа носи круну или не, или да ли је она икада ословљена као краљ или владар; ако човек има право на изрицање смртне казне – он је краљ. Мојсије је имао такво право. Сећате ли се Израелца који је откривен како краде дрва за ложење, на дан суботњи, па је Мојсије одредио да буде каменован до смрти. (Бројеви, 15:36)? Постоје и други злочини, такође споменути у Библији, за које је јеврејима одређена смртна казна, поводом Мојсијеве наредбе. Мухаммед је, такође имао право на изрицање пресуде на жвот као и смртне пресуде над својим народом. Постоје, такође у Библији примери особа којима је дат само дар пророчанства, али они нису били у прилици да примењују своје наредбе. Неки од тих часних људи, који су били беспомоћни у очигледном и тврдокорном одбијању њихове поруке, били су посланици, као Лот, Јонах, Данијел, Езра, Јован Крститељ, мир над свима њима. Они су могли само да пренесу поруку, али нису могли да спроводе закон. Посланик Исус, нажалост, спада у ту категорију

посланика. Хришћанско јеванђеље то јасно потврђује: Када је Исус доведен пред римског краља Понтиуса (Пилата), оптужен за побуну, Исус се убедљиво одбранио и одбацио лажну побуну. Исус одговори:

Моје краљевство не припада овоме свету. Када би моје краљевство припадало овом свету, моји би се дворани борили да не будем предан јевреима, али моје краљевство није одавде.“ (Иван, 18:36)

Ово је уверило Пилата да Исус, мир над њим, иако по њему није био потпуно нормалан, није опасан за његову владавину. Исус је само полагао право на духовно посланство. Да ли је то тачно свештениче?“ Свештеник је одговорио: „Да“. Рекао сам: „Због тога Исус није сличан Мојсију, али Мухаммед јесте њему сличан.“

Нема нових закона

Обојица, Мојсије и Мухаммед су донели нове законе и правила за своје народе. Мојсије, не само да је донео десет заповести Израелцима, него и веома обиман одредословни закон, ради упуте своје народу. Мухаммед, мир над њим, долази народу огрезлом у варварству и незнању. Женили су своје маћихе, закопавали своје живе ћерке, многобоштво, алкохолизам, коцка, разводи и блуд су били свакодневне појаве. Гиббон описује предисламске Арапе у својој књизи „Пад и пропаст римске

империје“, као „људске звери“ скоро без осећаја, тешко да су се разликовали од осталих животињских створења.“ Једва да је било ишта да се уочи као разлика између „човека“ и „животиње“, били су животиње у људском облику. И од овог ниског варваризма, Мухаммед, мир над њим, их је уздигао, према речима Томаса Карлејса, „у предводнике светлости и знања“. Он каже: „За Арапску нацију то је био излазак из мрака на светлост. Арабија је по први пут оживела помоћу тога; сиромашни сточарски народ, лутајући непримећен кроз своје пустиње, од самог стварања света види да неуочљиво постаје уочљиво, мало је нарасло у светску величину, а само једно столеће након тога, Арабија је била у Гранади са једне стране, у Делхију са друге, светлуцајући у обиљу и сјају, и светлости генија, Арабија осваја велики део света...”

Чињеница да је Мухаммед, мир над њим, дао своје народу закон и ред, који нису имали пре. Што се тиче Исуса, мир над њим, када су Јевреји постали сумњичави у то да би он могао бити варалица који покушава да исквари њихова учења, Исус се потрудио да их увери да он није дошао са новом религијом – нема нових закона и нових правила. Навешћу његове властите речи:

Немојте мислити да сам дошао укинути Закон и посланике. Не дођох да их укинем, већ да их остварим. Јер, заиста, кажем вам док постоји Небо и Земља, ни једна јота, ни једна коврчица

слова из закона сигурно неће нестати, а да се све не оствари.“ (Матеј, 5:17,18)

Другим речима, он није дошао са новим законима или прописима; дошао је само да употпуни претходни закон. То је оно што је он јасно ставио до знања Јеврејима – осим ако није дрско говорио покушавајући да натера јевреје да га прихвате као од Бога посланог човека, или да је под изговором покушао да им наметне нову религију. Али не ! Овај Божији Посланик се не би никада послужио таквим средствима. Он је само употпуњавао законе. Он је практиковао Божије заповеди које је донео Мојсије и поштовао суботу. Ни један јевреј га није оптужио говорећи: „Зажто не постиш“, или зашто не переш руке пре него што комадаш хлеб?“, док су ове оптужбе износили против његових апостола (ученика) али никада нису против Исуса. То је зато што је он као добар јевреј уважавао законе претходних посланика. Укратко, Исус није донео нова верска правила и није донео нови Закон, као што су то урадили Мојсије и Мухаммед, мир над њима свима. Да ли је ово истина?“ упитао сам свештеника? „Да“, одговори он.

„И због тога Исус није сличан Мојсију, док Мухаммед јесте,“ рекох.

Начин на који су умрли

„Обојица, и Мојсије и Мухаммед, су умрли природном смрћу, а по хришћанском учењу Исус је насилно убијен, на крсту⁹. Да ли је то истина?“ Свештеник одговори „Да“. Рекох „И због тога, такође, Исус није сличан Мојсију, док Мухаммед јесте.“

Небески Дом

„Обојица, Мојсије и Мухаммед су сахрањени у земљи, али по вама, Исус се одмара на Небу. Да ли је то тачно?“ Свештеник се сложио са мном. Рекох „и због тога Исус није сличан Мојсију, док Мухаммед јесте“.

Исмаил – прворођени

Пошто се свештеник усаглашавао са сваком тачком, ја сам рекао: „Свештениче, ово што сам учинио до сада је само ради доказивања једне ставке из целог Пророчанства – тј. Доказивање реченице „Подигнућу им пророка између њихове сабраће, као што си ти...“

”Као што си ти” - сличан теби - “као Мојсије”.

---

⁹ Потражи књигу: *Да ли је Исус, мир над њим, разпет на крсту?* Ахмед Дидат.

Пророчанство је много више од ове једне фразе, која гласи: “Подигнућу им пророка између њихове сабраће, као што си ти...” нагласак је на речима: **“између њихове сабраће.”** Мојсије и његов народ, јевреји су овде ословљени као расни ентитет, а као такви, њихова “собраћа” би без сумње били Арапи. Видите, Библија говори о Ибрахиму (Абрахаму), мир над њим, као “Божијем пријатељу.” Ибрахим има две жене - Сару и Хаџеру, Хаџера је родила Ибрахиму сина, његовог првенца – Исмаила.

“...а Абрахам сину што му га роди Хагара надену име Јисмаел.” (Исмаил, мир над њим) (Постанак, 16:15)

“узме затим Абрахам свога сина, Јисмаела...” (Постанак, 17:23)

“а његову сину Јисмаелу бијаше тринаест година кад га обреза.” (Постанак: 17:25)

Све до доби од тринаест година Исмаил, мир над њим, је био једини син, семе Ибрахимово, мир над њим, када је успостављен савез између узвишеног Бога и Ибрахима, мир над њим, Бог дарује Ибрахиму, мир над њим, другог сина са Саром, по имену Исак, мир над њим, који је био много млађи од његовог брата Исмаила.

Арапи и Јевреји

Ако су Исмаил и Исхак, обојица синови истог оца, а од њих потичу Арапи и јевреји по тој линији, онда су Арапи и јевреји браћа. Па су тако деца једног сабраћа другог.

Исхакова деца су јевреји, а Исмаилова деца су Арапи – па су тако они једни другима сабраћа. Библија потврђује:

“И пред лицем других он ће стан подићи.”
(Постанак, 16:12)

“затим издахну; умрије и би придружен својим прецима.” (Постанак, 25:17)

Исхакова деца су сабраћа Исмаиловој деци. На сличан начин Мухаммед, мир над њим, потиче од израелћанске сабраће, зато што је он пореклом од Исмаила сина Ибрахимова. Ово потврђује посланство у којем се каже:

“Подигнућу им посланика између њихове браће” (Поновљени закон, 18:18)

Овде посланство изричито напомиње да долазећи Посланик, који ће бити као Мојсије, не сме израсти од “деце израелске” или “између њих самих”, него од њихове сабраће. Мухаммед стога потиче од њихове сабраће!

Говориће Моје речи

Пророчанство се наставља даље:

“...И ставићу своје речи у његова уста...”
шта то значи када се каже: “*ставићу моје речи у твоја уста?*”

Видите, када сам тражио од вас да отворите Поновљени закон, поглавље 18, стих 18, и ако сам вас ја замолио да читате, и ако сте ви читали; да ли бих ја стављао моје речи у ваша уста? Свештеник је одговорио: “Не.” Наставио сам: “Ако бих вас ја учио арапски језик који ви не познајете, и ако бих вас ја замолио да понављате за мном оно што ја изговорим,.

Кул хуваллаху ехад, Аллаху Самед, лем јелид ве лем јулед ве лем јекун леху куфувен ехад.

(Реци: “Он је Бог - један! Бог је уточиште сваком! Није родио и рођен није, И нико Му раван није!) (Часни Кур'ан, 112:1-4)

Зар не бих стављао ове речи страног језика, које нисте чули а које бисте изговарали, у ваша уста?” Свештеник се сагласио да је то доиста тако. На идентичан начин, ја сам рекао речи објављене у часном Кур'ану, објави достављеној Мухаммеду, мир над њим, од Свемогућег Бога.

Историја нам каже да је тада Мухаммед, мир над њим, имао четрдесет година. Боравио је у пећини, три миље северно од града Мекке. Била је то 27. ноћ муслиманског месеца Рамазана. У пећини му је анђео

Џебраил (Гаврило) наредио на његовом матерњем језику: “икра” - што значи: читај!” или “прогласи!” или “рецитуј!”. Мухаммед је преплашен и у својој збуњености одговорио: “*ма ене би кариин,*” што значи: “*ја не знам да читам!*” Анђео му је наредио то и други пут, али је резултат био исти. Али трећег пута је анђео наставио: “*Икра, бисми раббикеллези халек.*” Сада је Мухаммед схватио, оно што се од њега захтевало је да понови! Да проба! И он је понављао речи, онако како су стављене у његова уста, како му је речено. Узвишени каже:

***Читај, у име Господара твога који ствара,
Ствара човека од узрушка! Читај, племенит је
Господар твој, Који поучава перу, Који човека
пучава ономе што не зна.***

(Часни Кур'ан 96: 1-5)

Ово је првих пет стихова који су објављени Мухаммеду, мир над њим, који сада заузимају почетак 96. поглавља часног Кур'ана.

Верни сведок

Одмах по одласку анђела, Мухаммед, мир над њим, је пожурио кући, преплашен и сав ознојен, затражио је од своје вољене жене Хатице да га покрије.

Легао је гледајући у њу. Након што је дошао к себи, објаснио јој је шта је чуо и видео. Она га је уверила у своје поуздање у њега, и да Бог, слављен нека је Он, не би никада дозволио да му се деси нека страшна ствар. Да ли су ово исповести варалице? Да ли би варалице, када би их Божији анђео суочио са поруком од Најузвишенијег, претрашени и презнојени, отрчали кући и то признали својим женама? Сваки критичар може видети да његове реакције и исповести потичу од једног поштеног, искреног човека, човека од истине - "Ел - Емин" - поштени, поуздани, поверљиви.

У наредних двадесет и три године његовог посланичког живота, речи су *"стављане у његова уста"*, а он их је изговарао. Оне су имале неизбрисив утицај на његово срце и ум: и како је обим часних списа (Кур'ана часног) растао, писан на палмином лишћу, на животињским кожама и плећкама: и у срцима његових верних ученика (тј. памтили су их напамет). Пре његове смрти, ове речи су поређане редоследом какав ми данас налазимо у часном Кур'ану.

Речи (објаве) су у ствари стављене у његова уста, тачно онако како је предсказано у пророчанству, као што смо већ навели у дискусији:

"и ставићу своје речи у његова уста."
(Пон. закон, 18:18)

Неписмени посланик

Мухаммедово, мир над њим, искуство у пећини Хира, касније познатој као - Планина светлости, и његова реакција проузрокована првом објавом је тачно испуњење другог Библиског пророчанства.

У књизи Исаија, поглавље 29. стих 12, читамо: **“књига (ел-китаб, ел-кур'ан, читање, рецитирање) која се даје човеку који не уме да чита.”**

“ен-небијјил-умијј” што значи: **“...веровесника који не зна да чита и пише...”,** (Часни Кур'ан 7:158)

...говорећи, читај ово, ја те молим.” (речи “ја те молим”, се не налазе у хебрејским скриптима): “и он рече: **ја нисам учен.”** (Исаија, поглавље 29. стих 12)

(речи: “ја нисам учен” су тачан превод речи: “*ма ене би каришин*” (тј. ја не знам да читам ни да пишем, а то су речи које је Мухаммед, мир над њим, два пута поновио “светом духу” – анђелу Гаврилу, када му је наредио: “икре” -читај!).

Допустите ми да цитирам стих, без прекида, како стоји у “Кинг Џамес верзији” или у “ауторизираној верзији”, како је познатија:

“Или као књига која се даје човеку који је неписмен, говорећи: читај ово, ја те молим, а он одговори: ја нисам учен”¹⁰

Треба уочити да није било Арапске Библије у шестом веку хришћанске ере, када је живео и проповедао Мухаммед, мир над њим! Осим тога, он је био потпуно неписмен. Ни једно људско биће га није подучило писати ниједну реч. Његов учитељ је био Створитељ.

Он не говори по вољи својој то је само објава која му се обзнањује, учи га један огромне снаге.”
(Часни Кур'ан 53: 3-5).

Без икаквог школског образовања, он је натерао мудраце да се постиде.

Важна опомена

“Видите”, рекао сам свештенику, “како пророчанство покрива Мухаммеда, мир над њим, као рукавица. Не морамо растезати пророчанства, како бисмо оправдали испуњење о Мухаммеду, мир над њим.” Свештеник је одговорио: “Сва ваша излагања добро звуче, али су она без исхода, ради тога што ми хришћани имамо Исуса Христа ”отеловљеног" бога, који нас је ослободио робовања греху!”.

---

¹⁰ Српски превод Библије: **Или да дају књигу оном који не зна читати говорећи: Читај то; а он рече: Не знам читати.** (Изаија 29:12)

Упитао сам: “Није важно? Бог није тако мислио. Он се потрудио да се његове опомене забележе. Бог је знао да ће бити људи као што сте ви, који ће лакоумно, радо отписати његове речи, зато се Он користио у Пон. закон 18:19, страшном опоменом:

”а не буде ли тко послушао мојих речи, што их пророк буде говорио у моје име, тај ће одговарати преда Мном.”

Зар вас ово не престрављује? Свемогући Бог прети осветом!

Ми умиремо од страха када нам запрети какав пропалица, а ви не страхујете од Божије претње.

Чудо над чудима! У Пон. закону, поглавље 18, стих 19, имамо даље испуњење прорачанстава о Мухаммеду, мир над њим! Слушајте пажљиво: **“...мојих речи, што их пророк буде говорио у моје име.”**

У чије име говори Мухаммед, мир над њим?

Отворио сам Кур'ан часни, превод 114. поглавље *Људски род* - последње поглавље, и показао му формулу на врху поглавља: “бисмиллахир-рахманир-рахим, а што значи: ”***у име Бога, Милостивог, Самилосног.***

И свако поглавље уназад 112, 111, 110... је имало исту формулу и исто значење на свакој страни, ради тога што је крај свих поглавља кратак и сваки заузима од прилике једну страницу.

А шта је пророчанство хтело да каже: **..које ће он говорити у моје име,** па у чије име говори Мухаммед, мир над њим, када се каже:

“У име Бога, Милостивог, Самилосног.”

Пророчанство се испуњава у Мухаммеду, мир над њим, дословце! Свако поглавље часног Кур'ана, изузев деветог почиње речима: **У име Бога, Милостивог, Самилосног.**

Муслиман започиње сваки исправан посао овом часном формулом. Док хришћани започињу: **”У име оца, сина и духа светог.”**¹¹

Што се тиче поновљеног закона, поглавља 18, дао сам вам више од 15 разлога зашто се ово пророчанство односи на Мухаммеда, мир над њим, а не на Исуса.

Крститељ противречи Исусу

У Новом завету, више пута, налазимо да су јевреји очекивали испуњење пророчанства **“Један као Мојсије”** - види Иван 1:19-25.

Када је Исус тврдио да је веровесник (Месија) послан јеврејима, јевреји су се почели запиткивати, а где је Илија? Јевреји су имали паралелно пророчанство, да пре доласка Месије, Илија мора доћи први у свом другом доласку. Исус је потврдио ово јеврејско уверење:

---

¹¹ Хришћански теолози су немарни чак и у имену Бога. Јер „Бог“ није властито име, као што ни отац није властито име. Које је властито Божије име?

“...Он им одврати: ”Без сумње, Илија има доћи и све поставити опет на своје место. Али вам кажем да је Илија већ дошао, само га они не познадоше, него поступише са њим како им се прохтело. Такође и син човечији морати од њих много трпети.” (Матеј 17:11-13).

Према Новом завету, јевреји нису били ти који би прогутали речи било којег могућег Месије. У свом истраживању прошли су кроз изузетне потешкоће, како би пронашли свог правог Месију. А ово потврђује Иваново јеванђеље:

“А ово је Иваново сведочанство, кад му жидови из Јерусалема послаше свећенике и левите да га упитају: Ко си ти? Он признаде; Не занече; и признаде: ”Ја нисам Месија. (Иван, 1:19,20)

(Ово је једино било природно, јер не могу постојати две особе које су Месија у исто време. Ако је Исус био крст, онда Илија није могао бити крст!)
**“Дакле, Што - упиташе га - јеси ли Илија?”
Нисам, одговори.” (Иван 1:21)**

Овде Иван крститељ противречи Исусу! Исус каже да је Иван “Илија”, а Иван негира оно што му је Исус приписао. Један од двојице (Исус или Иван), Боже опрости, дефинитивно не говори истину. На основу личног Исусовог сведочанства, Иван крститељ је био један од највећих израелских посланика;
“Заиста, кажем вам, између рођених од жена није устао већи од Ивана крститеља.” (Матеј 11:11)

Ми муслимани знамо Ивана крститеља као посланика Јахју, мир над њим. Ми га поштујемо као стварног Божијег посланика. Часни посланик Исус је нама познат као Иса, мир над њим, који је, такође, цењен као један од најмоћнијих посланика, послан од Свемогућег Бога. Како ми муслимани можемо приписати лажи било којем од њих? Ми остављамо овај проблем, између Исуса и Ивана, хришћанима да га разреше, јер су њихови “Свети списи” пуни неслагања, које они објашњавају као *нејасне Исусове изреке*.¹²

Заиста смо ми муслимани заинтересовани за последње питање постављено Ивану крститељу од стране јеврејске елите: “ **И запиташе га: Ко си дакле? Јеси ли Илија? И рече: Нисам. Јеси ли пророк? И одговори: Нисам.**(Иван 1:21)

Три питања

Молим вас да учите три различита и одвојена питања, а на која је он дао три наглашена “не” као одговоре.

- 1) Јеси ли ти Христ?
- 2) Јеси ли ти Илија?
- 3) Јеси ли ти пророк?

---

¹² Види “Тимес” магазин, децембар 30. 1974, чланак - *Колико је истинита Библија? И 50.000 грешака у Библији* репродукција из хришћанског магазина “Аwake!”, Септембар 8, 1957.

Али, учени људи хришћанства некако овде виде имплицитно само два питања. Да би учинили двоструко јасним да су јевреји дефинитивно имали три посебна пророчанства у својим главама, када су испитивали Ивана крститеља, прочитајмо приговоре јевреја у стиховима како следе:

“Запиташе га даље: И запиташе га говорећи му: Зашто, дакле, крштаваш кад ти ниси Христос ни Илија ни пророк? (Иван, 1:25)

Јевреји су очекивали испуњење три посебна пророчанства: долазак Христа, долазак Илије долазак тог пророка.

Тај Пророк

Ако погледамо Библију која је складна или има унакрсне референце, тада ћемо наћи на маргинама, да се јављају речи “пророк” или “тај пророк” у Иван,1:25, да се ове речи односе на пророчанство из Поновљеног закона, 18:15 и 18. а да је “**тај пророк**” - “*пророк као Мојсије*” - “**као што си ти**”, доказали смо да је то био Мухаммед, мир над њим, а не Исус!

Ми, муслимани не негирамо да је Исус био “Месија”, реч која је преведена као “Христ”. Ми не оспоравамо “хиљаду и једно пророчанство” чију многобројност хришћани потврђују у Старом завету, предсказујући долазак Месија. Оно што ми кажемо, јесте да се Поновљени закон 18:18., не односи на

Исуса Христа, него је то експлицитно пророчанство о часном посланику Мухаммеду, мир над њим!

Свештеник се учтиво растао са мношвом, рекавши да је то била веома интересантна дискусија и да би он желио да дођем једног дана и обратим се његовој заједници са истом темом. Декада и по је прошла, а ја још увек чекам на ту привилегију. Верујем да је свештеник био искрен када је то понудио, али предрасуде тешко умиру, а ко би желио да изгуби своје овце?!

Христовим јагањцима кажем: зашто не примене тај тест, који је сам Господар желео да примените, на било којег претендента на пророчанство? Он је рекао:

“ По родовима њиховим познаћете их. Да ли се бере с трња грожђе, или с чичка смокве? Тако свако дрво добро родове добре рађа, а зло дрво родове зле рађа. Јер, не може дрво добро родова злих рађати, ни дрво зло родова добрих рађати. Свако дакле дрво које не рађа род добар, секу и у огањ бацају. И тако дакле по родовима њиховим познаћете их..” (Матеј, 7:16-20)

Зашто се бојите применити овај текст на Мухаммедова, мир над њим, учења? Наћи ћете у последњој Божијој објави - часном Кур'ану - истинско испуњење учења Мојсија и Исуса, што ће свету донети преко потребни мир и срећу.

Џорџ Бернад Шов је рекао:

“Ако би човек као Мухаммед преузео заповедништво модерног света, он би успео у разрешењу његових проблема и донео му преко потребни мир и срећу.”

Највећи!

У недељнику “Тиме” 15. јула 1974., пренесена је селекција мишљења разних историчара, писаца, војних личности, пословних људи и других, на тему: *“Ко су били велике вође у историји?”*

Неки су рекли да је то био Хитлер; други су рекли; - Ганди, Буда, Абрахам Линколн и слично.

Али Јулес Массерман, сад психоаналитичар, поставља ствари исправно дајући коректне критерије, на основу којих просуђује. Рекао је :

Вође морају испунити три функције:

- *Осигурати добробит вођених,*
- *Осигурати социјалну организацију у којој се људи осећају релативно сигурним,*
- *Осигурати их одређеним бројем уверења*

Водећи се тим критеријумима, он је претражио историју и анализирао - Хитлера, Пастера, Цезара, Мозеса, Конфучија и многе друге, и коначно закључио:

Људи као што су Пастер и Салк су вође у првом смислу. Људи као Ганди и Конфучије, с једне стране, и Александар, Цезар и Хитлер, с друге стране, су вође у другом и можда трећем смислу.

Исус и Буда спадају само у трећу категорију. Можда је највећи вођа свих времена био Мухаммед, који је комбинација све три функције, у мањем обиму Мојсије је урадио исто.

У складу с објективним критеријумима постављеним од професора Чикашког Универзитета, за којег верујем да је јевреј - Исус и Буда су изван слике “Великих вођа човечанства”, али чудном коинциденцијом групира Мојсија и Мухаммеда заједно, дајући тиме већу тежину аргументу да Исус није као Мојсије, али је Мухаммед као Мојсије:

Као што си ти (Поновљени закон, 18:18) *као Мојсије!*

У закључку, завршавам са наводом хршћанског свештеника, коментатора Библије:

Коначни критеријум истинског пророка је морални карактер његових учења. (Проф. Думмелов)

Препознајете их по њиховим родовима.
(Исус Христ)

Узвишени Бог каже у Кур'ану

Реци: *”о следбеници књиге, дођите да се окупимо око једне речи и нама и вама заједничке: да се никоме осим Аллаху не клањамо, да никога њему равним не сматрамо и да једни друге поред Аллага, боговима не држимо! Па ако они не пристану, ви реците: “будите сведоци да смо ми муслимани!”* (Часни Кур'ан, 3:64)

Следбеници књиге је назив пун поштовања дат јеврејима и хришћанима у Часном Кур'ану.

Муслиману је овде наређено да позове:

О следбеници књиге - о учени људи! О људи који тврдите да сте примили Божанску објаву. Часне списе; Хајде да се сакупимо око заједничке платформе “да се ником осим једном Богу не клањамо”, ради тога што нико осим њега није вредан молитве.

Тада рече Бог све ове речи говорећи: Ја сам Господ Бог твој, који сам те извео из земље мисирске, из дома ропског. Немој имати других богова уза ме. Не гради себи лик резани нити какву слику од оног што је горе на небу, или доле на земљи, или у води, испод земље. Немој им се клањати нити им служити, јер сам ја Господ Бог твој, Бог ревнитељ, који походим грехе отачке на синовима до трећег и до четвртог кољена, оних који мрзе на мене (Излазак 20: 1, 5.)

Зато је наш Господар и Онај који бдије над нама, наш Хранитељ и Опскрбитељ, Он је достојан сваке хвале, молитве и оданости. Укратко јевреји и хришћани би се сложили са сва три предлога, садржана у Кур'анском стиху.

У стварности они то не раде.

Поред доктринарних пропуста о јединствености једног истинског Бога, (једног Бога, Аллаха, узвишен и слављен нека је Он) ту је и питање светости свештенства (међу јеврејима је било такође наследно),

као да би обично људско биће - Коен или папа или свештеник или брахман могао полагати право на супериорност, без обзира на његову ученост и чистоту живота, или би могао стајати као посредник између човека и Бога, у неком специјалном смислу.

Ислам не признаје свештенство!:

Реците: ”ми верујемо у Аллаха и у оно што се објављује нама, и у оно што је објављено Ибрахиму (Аврам), и Исмаилу, и Исхаку, и Јакубу (Јаков), и унуцима, и у оно што је дато Мусу (Мојсије) и Исау (Исус), и у оно што је дато веровесницима од Господара њихова; ми не правимо никакве разлике међу њима, и ми се само Њему покоравимо. (Часни Кур'ан, 2:136)

Положај муслимана је јасан. Муслиман не тврди да има религију само за себе. Ислам није секта или етничка религија. Према томе схватање ове религије је једно, јер је истина једна.

То је религија коју су проповедали сви ранији посланици.”(Часни Кур'ан, 42:13)

То је била истина научавана свим инспирисаним књигама. У бити то је свесност Божанске воље и план и радосно потчињавање тој вољи и плану. Ако ико жели другу религију осим ње, он се противи својој властитој природи. Као што се противи Божијој вољи и плану. Такав не може очекивати упуту, јер он намерно одбацује ту упуту.